

Posudek Školitele

Doktorský studijní program: Design
Studijní Obor: Průmyslový Design

Téma doktorské disertační práce:
DESIGN AKO PLATFORMA

Autor: MgA. Dávid Sivý

MgA. Dávid Sivý v textu své disertační práce diskutuje o konceptu "designu jako platformy" a jeho potenciálním přínosu pro multidisciplinární spolupráci a inovace v rámci univerzitního prostředí s konkrétním zaměřením na projekt Educubes. Souhlasím s tvrzením, že otevřený přístup k designu může vést k širším perspektivám a novým formám spolupráce a potažmo i udržitelnému designu. Nicméně si myslím, že existují určité aspekty, které vyžadují další zkoumání nebo kritický pohled.

Prvním bodem k zvážení je konkrétní implementace "designu jako platformy". David uvádí, že Educubes jsou příkladem této platformy, která umožňuje multidimenzionální vývoj a inovace. Text však neposkytuje dostatečné množství dat z podpůrného výzkumu, který by podpořil, vysvětlil, obhájil a ukotvil daný koncept a jeho unikátní multiplatformní charakteristiku. Data validovaná metrikou (výzkumem) a strohé informace o tom, jak jsou konkrétně využívány a jak umožňují multidisciplinární spolupráci, oslabují přesvědčivost argumentace.

Dalším bodem je nedostatek hlubšího zdůvodnění proč právě Educubes představují ideální příklad pro univerzitní prostředí. Bez důsledného ověření si jednotlivých příkladů nebo detailů o tom, jak by se mohly využít v různých disciplínách (scénářích), je obtížné přesvědčivě demonstrovat jejich potenciál pro podporu multidisciplinárního (multiplatformního) výzkumu.

Dalším aspektem, který si zaslouží větší pozornost, je způsob, jakým byly shromážděné a analyzované údaje v rámci empirické části práce.

Chybí mi pevné a validované teoretické ukotvení, přesah a ve fázi prototypování experimentování se striktní (kartézskou) formou kostek nad rámec běžných scénářů i v hybridních či virtuálních prostředích, kdy potřebujeme tento fenomén pochopit a připravit

uživatele na přechod a chápání jiných prostorových interakcí a hodnot. V disertační práci převažuje teoretické ukotvení, kdy není zcela jasné, k jakému konkrétnímu bodu realizovaného výzkumu (Educubes) se váže.

Hlavní část disertační práce tvoří historický exkurz do problematiky nových technologií a forem, které rezonují jak v umění tak designu a architektuře. Vše je doplněno i o autorské projekty, které vysvětlují cestu k výslednému výzkumnému projektu Educubes. Z mého pohledu je však potřeba problém chápat komplexněji, jak autor zmiňuje „mezioborově“, já dodávám i behaviorálně – tedy i napříč nekompatibilními obory (se změnou měřítek pohledu), kde bylo možno během doktorského studia nalézt společnou řeč a ověřit si své teze. Zde vidím promarněný potenciál logického využití univerzitního prostředí a mezioborové platformy generované studijní rozmanitostí jednotlivých fakult ČVUT a nadstandartní propojeností se specializovanými vědecko-výzkumnými pracovišti FEL, FIT a FBMI.

Navzdory těmto připomínkám MgA. Dávid Sivý nastoluje zajímavou diskusi o potenciálu prezentovaného konceptu "designu jako platformy" a jeho možném přínosu pro multidisciplinární spolupráci a udržitelný design.

Závěrem, text přináší zajímavé myšlenky o potenciálu designu jako platformy, ale je třeba více konkrétních informací a hlubšího průzkumu (kvantitativního, aplikovaného), aby se přesvědčivě demonstrovalo, jak může tento přístup přispět k inovacím a multidisciplinární spolupráci ve vzdělávací sféře univerzitního prostředí.

Přes zmíněné výtky považuji disertační práci doktoranda MgA. Dávíde Sivého jako přínosnou pro studovaný obor a doporučuji ji k obhajobě.

Doc. MgA. Josef Šafařík, Ph.D
školitel